

РЕШЕНИЕ

№ 5751

гр. София, 02.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 15.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **3928** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176, ал. 1, предл. второ. от Административно – процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 124, ал. 1 във вр. чл. 121, ал. 1, т. 3 във вр. чл. 106, ал.2 от Закона за държавния служител (ЗДСл) във вр. чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

Постъпила е молба от ищеца И. Б. С. от [населено място],[жк], [жилищен адрес]0 с искане за постановяване на допълнително решение по част от исковата ѝ претенция - за лихви за забавено изпълнение при изплащане на дължимото ѝ обезщетение по чл. 106, ал. 2 от ЗДСл, по която сочи, че съдът не се е произнесъл с постановеното на 19.06.2022 г. решение. Като начален момент на периода, за който претендира обезщетението ищцата е посочила алтернативно - датата на издаване на отменената заповед за прекратяване на служебното ѝ правоотношение – 23.07.2020 г. и датата на връчване на покана за доброволно изпълнение – 30.09.2020 г.

В становището на процесуалния представител на ответника са изложени съображения за недопустимост и неоснователност на направеното искане. Застъпена е и теза за дължимост на лихви за забавено плащане за периода след изтичане на двумесечния срок от прекратяване на служебното правоотношение на ищцата.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, в контекста на изложените становища от страните, прие за установено :

Депозираната на 17.07.2023 г. молба от ищеца И. С. е процесуално допустима - подадена е в предвидения в разпоредбата на чл. 176, ал. 1 от АПК преклузивен срок от

постановяване на решението по делото, от надлежна страна.

С постановеното и влязло в сила на 12.07.2023 г. Решение № 4081 по адм. дело 3928/2022 г. съдът се е произнесъл относно дължимото на ищцата И. С. обезщетение на основание чл. 104, ал. 1 от ЗДСл и е определил и обезщетения за забавено изпълнение, на основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД във вр. чл. 106, ал. 4 от ЗДСл и по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД във вр. чл. 61, ал. 2 от ЗДСл. Въпреки, че в исковата молба и в проведеното публично съдебно заседание на 05.07.2022 г. ищцата е заявила претенция и за обезщетение за забавено изпълнение при изплащане на обезщетението по чл. 106, ал. 2 от ЗДСл, съдът не се е произнесъл по нея с постановения съдебен акт.

Разгледана по същество – молбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Страните не спорят, че на ищцата е изплатено обезщетение, на основание чл. 106, ал. 2 от ЗДСл, в размер на две основни заплати – 2 309,40 лева, което е постъпило по сметката ѝ в „Алианц Банк България“ АД на 03.12.2021 г. Двумесечният срок от прекратяване на служебното ѝ правоотношение с издадената и отменената като незаконосъобразна Заповед № П-07 от 23.07.2020 г. на председателя на Патентното ведомство на РБ е изтекъл на 23.09.2020 г. От представените от ищцата извлечения от Системата за сигурно електронно връчване е установено, че на 30.09.2020г. е била връчена покана за изплащане на дължимите ѝ обезщетения на основание чл. 61, ал. 2, чл. 106, ал. 2 и чл. 106, ал. 4 от ЗДСл. Изложеното дава основание на съда да приеме, че исковата претенция с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД във вр. чл. 106, ал. 2 от ЗДСл е доказана по основание. В приетото заключение на Съдебно счетоводната експертиза, неоспорено от страните по делото, което съдът кредитира при постановяване на решението, е изчислен размерът на лихвите за периода 30.09.2020 г. – 03.12.2021 г. (л. 67) – 275,84 лева (двеста седемдесет и пет лева и осемдесет и четири стотинки) лева, върху изплатеното обезщетение с правно основание чл. 106, ал. 2 от ЗДСл.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 176, ал. 1, предл. второ от АПК във вр. чл. 124, ал. 1 във вр. чл. 121, ал. 1, т. 3 във вр. чл. 106, ал. 2 от ЗДСл във вр. чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, Административен съд София – град, Първо отделение, 26-ти състав,

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Патентно ведомство на Република България, с адрес: [населено място], [улица] да заплати на И. Б. С., ЕГН: [ЕГН], от [населено място],[жк], [жилищен адрес]0 обезщетение в размер на 275,84 лева (двеста седемдесет и пет лева и осемдесет и четири стотинки) лева, на основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД във вр. чл. 106, ал. 2 от ЗДСл.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението на страните пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: